

Rozprávka o zabudnutom zvončeku

Kdesi ďaleko medzi kopcami a lesmi stála malá dedinka, kde každý večer zvonil starý zvonček na veži. Ľudia ho mali radi, lebo im pripomínal, že je čas ísť domov urobiť si teplý čaj a porozprávať sa pri krbe.

Jedného dňa však zvonček stíchol. Ľudia čakali, no nezazvonil. Nechápali, prečo nezvoní. Skúšali ho rozhýbať, ale zvonček akoby zaspal. „Možno je unavený,“ povedala stará mama z chalúčky pri lese. Nikto jej neveril, veď zvonček je len kov. V tú noc sa však v dedine objavil malý chlapec menom Filip, ktorý prišiel do dediny za starkým na návštevu. Keď všetci spali, vyšiel na vežu a ticho sa prihovoril zvončeku: „Zvonček, prečo nespievaš? Veď všetci čakajú na tvoj krásny hlas.“ Zvonček chvíľu mlčal, no potom slabučko zazvonil: „Cink! Cítil som sa zabudnutý“. A ďalej šepkal: „Ľudia už nepočúvajú, len sa ponáhľajú.“ Filip sa usmial a povedal: „Neboj sa, ja ťa budem počúvať.“

Na druhý deň ráno sa zvonček opäť rozozvučal jasne, krásne a radostne. Dedina ožila, ľudia sa zastavili, usmiali sa jeden na druhého a spomenuli si, aké je krásne mať čas na chvíľu pokoja. A zvonček odvtedy už nikdy nestíchol.

Autor: Tobias Vach
Základná škola, Klokočova 742, Hnúšťa

2. miesto v I. kategórii